

Singapore is a fine city

Flyet fra Melbourne var forsinket, men vi havde ringet til hotellet i Singapore og sagt, at vi var på vej, omend vi først ville ankomme omkring midnat, og at de skulle holde vores værelse. Certainly sir, lød svaret og vi håbede på det bedste.

Trætte ankom vi til Singapores Changi lufthavn sent på aftenen og opdagede pludseligt, at det var en anderledes by vi var kommet til. Normalt behandles ankomne passagerer jo blot som kvæg, der bare skal losses videre så hurtigt som muligt, men her var ankomstområdet smukt på enhver måde. Højt til loftet, behageligt klima og blomster over alt. Det var nærmest en fornøjelse at passere paskontrollen, vente på bagagen og komme gennem tolden.

Taxaen tog os lige så smidigt frem til hotellet og her stod en majordomus, høj og flot med jaket og turban og hele svineriet parat og ventede på os. Mrs. and Mr. Betelsen spurgte han, og da vi nikkede, fik Sonja straks en orkide i hånden, hvorefter receptionschefen kom ned ad trappen og tog over. Han bød os velkommen og førte os forbi receptionen og op til vores værelse. Da jeg mumlede noget om taxaen og bagagen sagde han, at det skulle de nok tage sig af, hvorefter han tændte lys og viste badeværelset frem og spurgte om alt var i orden.

Da vi pænt havde svaret ja, bad han mig stilfærdigt - If you have a minute, sir - om at sætte mig ved skrivebordet og udfylde papirerne, og mens Sonja tog badeværelset i brug, blev kufferterne bragt op og stillet på kuffertbænkene. Jeg forsøgte med drikkepenge, men det er forbudt i Singapore, så der stod vi. Alt dette krævede en drink fra den medbragte rejsewhisky, men vi opgav at finde ismaskinen og ringede til roomservice, og straks stod en smilende tjener med en spand is uden for døren og forsvandt med det samme uden at tage den dollar, jeg havde parat.

Næste morgen tog vi fat på den turistweekend vi havde planlagt inden rejsens møder. Portieren hjalp os på vej, og vi fik læst i pjecen om 'The Fine City'.

Og jeg skal love for at det er en fin og ordentlig by, til trods for at der her bor det samme antal mennesker som i Danmark, men på en ø der er stor som Bornholm og så mere end 60 andre småøer. Det giver trængsel, men hvor holder de dog orden, og hvor er deres gader smukke og rene med et flor af blomster.

Vores lille pjecede forklarede en del af dette. Der er forbud mod næsten alt - at tygge tyggegummi, og især at spytte det ud på gaden, at gå skråt over gadekrydset, at tisse i elevatoren, at spise eller drikke i undergrundsbanen, at bære solbriller i banken eller at handle med narkotika og en hel masse ind imellem. Strafferammen gik fra \$25 i bøde til dødsstraf, men vi undersøgte aldrig hvilken straf for hvad, vi holdt os bare i skindet.

Og med alle deres 'fines' - bøder - er det tilsyneladende lykkedes at skabe et blomstrende, multikulturelt samfund, hvor man tager hensyn i hverdagen. De havde dog endnu ikke fundet ud af at overføre denne kultur til deres byggesektor, men bare vent, det vil ske en dag. Og så vil de besejre verden, og vi kan sidde tilbage og tænke 'what a fine city it was'.

Sven

Trimmede Tanker © er en medlemservice til medlemmer af foreningen Lean Construction-DK. Forfatteren er Sven Bertelsen, der ca. hver anden uge sender et brev om et emne af særlig interesse for vores medlemmer. Brevene udtrykker Svens personlige meninger, som ikke nødvendigvis er det samme som foreningens. Kommentarer til brevene bør derfor sendes direkte til Sven på sven@bertelsen.org.

Vi sender *kun* brevene til medlemmer af LC-DK, men flere medarbejdere hos en medlemsvirksomhed kan godt komme på mailinglisten. Brevene lægges samtidig som filer til download på foreningens hjemmeside.

Anmodning om at komme på listen sendes til foreningen på mail lcdk@leanconstruction.dk

Kortere citater kan ske med angivelse af kilde, brug af større dele eller hele brevet skal aftales med forfatteren.